

landbrugsjorden er en begrænset ressource. Det er forskellen. Man kan rent faktisk få de villahaver, man har lyst til. Man kan ikke få den landbrugsjord, man har lyst til. Derfor duer eksemplet ikke rigtigt.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er til hr. Christian Mejdahl igen: Jo, jeg synes faktisk, at der er megen sammenhæng mellem Vandmiljøplan II og så landbrugsloven her. Det synes jeg egentlig. De har begge til formål at begrænse landbrugets aktiviteter – ifølge nogle i en uheldig retning, det kan man så diskutere. Jeg synes faktisk, at landbrugsloven her er meget bedre end tiltagene i Vandmiljøplan II.

Men det, jeg spurgte efter, var, om ikke vi kunne regne med, at Venstre ville være med til at have indflydelse på en så vigtig lov her, eller om de vil lade Socialdemokraterne køre det alene og måske sammen med nogle af os andre. Jeg vil gerne have Venstre med i det arbejde her. Jeg tror, vi kunne få noget fornuftigt ud af det sammen.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Kan hr. Christian Mejdahl bekræfte, at det vil være sådan, hvis man skal have fortrinsretten, at fire mindre ejendomme på hver 10 ha nu kan tage retten fra en ejendom på 55 ha, som ønsker at købe en ejendom på 25 ha, så ejendommen på 55 står tilbage uden nogen hektarer, og at de fordeles på fire andre små ejendomme, som altså hver især bliver 6-7 ha større?

Kan hr. Christian Mejdahl bekræfte, at det også er sådan, at det uddannelseskraft, der stilles, er ved 5 ha jord, og at det kan drives af en maskinstation?

Så ved jeg også, at hr. Christian Mejdahl har en del kendskab til landbrugsskoler og til, hvor mange der uddannes. Kan hr. Christian Mejdahl bekræfte, at der nu kun uddannes 400-500 driftsledere pr. år, og at det ikke ser ud til, at der bliver flere? Det vil sige, at hvis Danmarks landbrugsareal fortsat skal drives forsvareligt, bør der også fortsat være basis for et vist areal til hver ejendom.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Hr. Erling Christensen prøver ligesom at postulere, at tingene ikke hænger sammen, og det er

jo en fri fortolkning, og det er jo enhvers ret. Det hænger sammen, når det bliver set i den sammenhæng, som jeg bl.a. gav udtryk for i min ordførertale.

Der sagde jeg, at vi ønsker fortrinsstillingen væk, så en handel imellem to personer står ved magt. Men vi vil godt være med til at sætte en grænse. Vi synes bare, at den grænse, regeringen har sat, er for lav. Specielt når man ser på ejendom nr. 1, altså hovedejendommen. Hvis vi kunne få nogle flere elastikker ind i det her, så tror jeg såmænd også, at vi kunne finde en fornuftig fællesnævner.

Så skal jeg til hr. Erling Christensen sige, at det eksempel, han nævner fra mødet i Hammershøj, er i frisk erindring, og det har jeg indviet min gruppe i.

Til hr. Touborg: Landbrugsjorden er en begrænset ressource, ja. Men når jeg bruger billedet med parcelhuset, er det for at illustrere og for at sandsynliggøre for nogle, som måske knap forstår begrebet fortrinsstilling, hvad det egentlig kan betyde, når det sådan bliver trukket ned på frimærkeniveau.

Hr. Ole M. Nielsen spørger, om Venstre ikke vil være med til landbrugsloven. Jeg gav jo til kende i min ordførertale, at det forbehold, jeg tog, var på det foreliggende grundlag, for det kunne vi ikke give tilslutning til. Vi indgår gerne i drøftelser om forslaget, men det fordrer, at regeringen giver nogle indrømmelser i nogle af de mærkesager, som jeg har nævnt her at vi har.

Til hr. Jens Kirk: Det første spørgsmål er jo et teoretisk spørgsmål, men i yderste konsekvens kan det selvfølgelig forekomme. Uddannelseskraft kan jeg bekræfte, og jeg kan også bekræfte, at der hvert år kommer 400-500 driftsledere ud fra landboskolerne, og jeg beklager, at der ikke er flere; det er alt for få. Det havde været ønskeligt, om der var endnu flere, men grunden er formentlig bl.a., at udsigterne i landbruget, indtjeningen i landbruget og specielt risikoen i landbruget beklageligvis er, som de er. Men det tror jeg bare ikke at landbrugsloven retter op på.

Det ville være ønskeligt, om vi kunne sige her, at landbrugsloven er den ramme, som gør, at endnu flere unge kunne have interesse i, lyst til og mulighed for at gå ind i landbrugs erhvervet.